

GÁBORÉLET

2021 OKTÓBER

- * Sztárinterjú Szekeres Pál
paralimpiai bajnokkal
- * Tégy az iskolai zaklatás ellen
- * Tündérkert

Tartalomjegyzék

A sulis �sszel.....	3
Ifi szemmel.....	4
Régen volt, hogy is volt.....	6
A hónap sztárja: Szekeres Pál.....	7
A hónap tan�ra.....	10
A hónap könyve.....	12
Az �n sportom.....	13
A kék szempár; A hónap vicce.....	14
Ti mondtátok.....	15
�letk�pek.....	16

G bor let iskolai folyóirat

2021/22 (IX.  vfolyam, 79. szám)

Főszerkesztő: Erdős Levente

Szerkesztők: Kiss Ramóna 8.a, Galambos Anna 7.a, Csor n Dorottya 6.a, Radák Dóra 6.a, Radák Sára 6.a, Mészáros Maja 6.a, Bakos Viktória 6.a, Máthé Csanád 6.a, Csánki Levente 6.a

Címlap és  letk pek szerkesztő: Sarvas gi Andrea

Kispesti Gábor  ron  ltal nos Iskola

1196 Budapest, Nádasdy utca 98., Tel: 282-8739 email: nadasdy.gaboraron@iskola.kispest.hu

1196 Budapest, Fő utca 143. Tel: 357-3334 email: gaboraron@iskola.kispest.hu

honlapunk: <https://gaboriskola.edu.hu/>

facebook oldalunk: <https://www.facebook.com/kispestigaboraron/?ref=settings>

A suli ősszel...

Kedves Gyerekek!

Megjött az ősz, a táj színesbe öltözött, mi pedig lassan megszokjuk az iskolát, belerázódunk a mindennapi tanulásba az idei tanévben is. Lassan elkezdődnek a különböző versenyek, iskolai programok. Hazánk leghíresebb paralimpiai sportolója, a háromszoros paralimpiai bajnok vívó, Szekeres Pál lett „A hónap sztárja”. Az interjút egy 6.a osztályos élsportoló készítette telefonon, de remélhetőleg hamarosan iskolánkban is fogadhatjuk a neves példaképet. Több osztály is járt a Székelyföldet bemutató Tündérkertben interaktív történelem órán, illetve iskolánk is csatlakozott a Tégy az iskolai erőszak ellen! című mozgalomhoz. Ezekről láthattok képeket az „Életképek” rovatban. Megtudhatjátok, hogy ezúttal ki lett „A hónap tanára”, hogy milyen volt ifi szemmel a nyári tábor, és jelentkeznek a szokásos rovataink, a „Régen volt, hogy is volt...”, „A hónap könyve”, „Az én sportom” vagy a továbbra is népszerű, humoros, „A hónap vicce” rovat is. A „Ti mondtátok” rovatban ezúttal azt válaszolta meg két 6. évfolyamos osztály, hogy vajon milyen is lesz az iskola 50 év múlva, és egy rövid novellát is olvashattok egy hatodikos lány tollából. És mielőtt hamar belefáradnátok az októberi tanulásba, jó hírünk van: máris itt az őszi szünet, melyhez jó pihenést és kellemes időtöltést kívánunk!

Erdős Levente

Ifi szemmel

- Csiszár Nóra

Sajnos a tavalyi nyáron mindenki nagy bánatára elmaradt a Gábor Tábor, de olyan lelkesedéssel szerveztük a következőt, hogy észre se vettük, hogy már indulunk is. Akkor eszméltünk fel igazán, amikor kigurultak a buszok az iskola előtt a csomagokkal és a táborozókkal, majd felcsendült a táborinduló hangja.

Reggel az iskolánál gyülekeztünk szokás szerint. Nagy volt a nyüzsgés, mindenki örült, hogy újra találkozhatott a barátaival, osztálytársaival. Furcsa volt nézni, ahogy elindulnak a buszok egy új, ismeretlen helyre, Soltvadkertre, ahol eddig még sosem jártunk. Mivel külön kellett mennem, ezért nem a buszon utaztam, így kicsit később érkeztem. Folyamatosan kaptam az értesítéseket, amint megékeztek a többiek.

„Szuper a szoba”, „Közel van a strand”, „Már mindenki játszik”, „Mikor érsz ide?”.

Ahogy beléptem a kapun, megpillantottam az új táborhelyünket. Kisebb volt, mint a káptalanfüredi, de pont ezért a gyerekek máris birtokba vették a focipályát, a kosárpályát, rögtön szaladtak pingpongozni. Újra meg kellett szokni, hogy közös fürdő van. Káptalanon nagyon elkényelmesedtünk ilyen szempontból. Vacsora után mentek a kisebbek fürdeni, az esti program után pedig a nagyobbak. Első nap szokás szerint lementünk a strandra. Volt egy kis tó a tábor mellett, kényelmes tíz perces sétára a tópart mentén. Kellemes hőmérsékletű vize és homokos partja miatt még azok is

belemerészkedtek a vízbe, akik amúgy nem szerettek volna strandolni. Az első este a tábornyitó és a táborzászló felhúzása után, már el is kezdődtek a programok.

Játszottunk körjátékokat, volt *Sportnap*, *Kézművesnap*, *Sherlock nyomozós játék*, *Zöldnap* és még sok érdekes program. Hamar kiderült, hogy nem a legjobb a térerő a táborban, és az internetkapcsolat se a legszuperebb. Szerintem nagyon jól tett mindenkinek, hogy kicsit elszakadt a telefonjától, és nem a Facebook-ot vagy a YouTube-ot nyomogatta egész nap. A gyerekek beszélgettek, játszottak egymással, az estéket olvasással vagy különböző történetek mesélésével töltötték. Az ifik életét egy kicsit megnehezítette az internet nélküli élet, mert így nem volt olyan egyszerű szólni a másoknak, hogy „Gyertek, mert megbeszélés van!” vagy elküldeni a csoportba a következő program feladatait. Kis terület lévén gyorsan megtaláltuk egymást, de még így is sikerült néhány embernek úgy elbújni, hogy nem találtuk meg, amikor éppen szükség lett volna rá.

Természetesen felfedeztük a közeli erdőt is egy izgalmas számháború keretében. A *Danival és Szabival a hegyen* program se maradhatott el, de mivel hegy nem volt Soltvadkerten, amit megmászhattunk volna, kicsit átalakult a vetélkedő neve *Danival és Szabival az Alföldön*-re. Egyik kedvenc programom a *Sherlock nyomozós játék*, amikor minden ifi egy karakter szerepébe bújik, és vicces, érdekes jelmezeket öltenek magukra. A hét ifis évem alatt sajnos ez még csak a második alkalom volt, hogy ebben a játékban egy karakter bőrébe bújhattam.

Nagyon gyorsan elrepült az az egy hét. Mire megszoktuk az új helyet, már mennünk is kellett haza.

Tizenharmadik táboromként furcsa volt a megszokott Káptalanfüred helyett egy új helyen táborozni, de úgy gondolom, hogy végül szerencsét hozott ez a tizenhármas szám, mert egy igazán remek és emlékezetes tábor lett az idei.

Régen volt, hogy is volt...

Sok idő telt már el azóta, amióta a Gábor Áron Általános Iskola először megnyitotta kapuit. Ahogy teltek az évek, úgy mentek és jöttek a diákok, akik közül a legtöbben még ma is szívesen emlékeznek vissza az itt töltött évekre. Ezúttal Petrovics Zsanett, a Nádasdy utcai épület egykori diákja mesélt nekünk.

Mikor jártál ide, és ki volt az osztályfőnököd?

2005-től 2013-ig jártam az akkor még Jókai Mór általános iskolába. Alsó tagozatban Abonyi Tünde néni volt az osztályfőnökünk, Juhász Kati néni és Vajda Eszter néni is tanítottak minket.

Mennyiben volt más akkoriban az iskola és a tanulás?

Az iskola neve még akkor változott meg 2007-ben, amikor oda jártam. Akkor vette át az iskola irányítását Dessewffyné Szabó Erzsébet. Emlékszem, mikor alsós voltam, mindig arra vártam, hogy végre felsős lehessenek, és vásárolhassak a büfében, de mire 5. osztályba mehettem, bezárt a büfé is. Felső tagozatban Balázs András bácsi volt az osztályfőnököm, és persze a kedvenc tanárom is. Nagyon meglepődtem, amikor nem olyan rég meglátogattam őt, de nem találtam a számtech teremben, kiderült, hogy az a rész már az ovihoz tartozik. Sajnos a tanításban nem tudom milyen változások történtek.

Milyen ma már különlegesnek mondható, emlékezetes iskolán kívüli események voltak akkoriban?

Amikor iskolánkat összevonták a Fő utcai Gábor Áron sulival, több rendezvény abban az épületben volt megtartva, ez lehet a mai tanulónak természetes, nekünk még új dolog volt. Az osztálykirándulások voltak emlékezetes sulin kívüli élmények, András bával jártunk Egerben, Tatán, és Pécsen is. A húgom, Barbi 2 osztállyal alattam járt, sokszor az ő osztályával is elmentem kirándulni, moziba. De a legjobb mégis a horvátországi jutalomkirándulás volt, amit 8. osztály végén kaptam, úgyhogy megéri jól tanulni!

Mely tanáraidra emlékszel vissza szívesen?

Banka Zoli bá megszerettette és megértette a történelmet és a magyart velünk, rengeteg jó sztorival színesítette az órákat. Persze Erdős Levente bácsi órái is mindig viccesek és érdekesek voltak, Verbai Gyula bácsi szigorú tesi óráit sem felejttem el. Minden tanáromra jó érzéssel emlékezem vissza.

Miért szerettél ide járni?

Sok barátom volt, és elsőtől nyolcadikig szinte mindenkit ismertem, családias volt a sulis hangulata, így szívesen jártunk be mindennap, habár vártuk a játékorákat! 😊

A hónap sztárja:

Szekeres Pál

Az első ember a világon, aki olimpiai és paralimpiai játékokon is érmet szerzett. 1988-ban a tőr csapattal olimpiai bronzérmet szerzett, majd 1991-ben egy súlyos autóbaleset után kerekesszékebe kényszerült, ám hihetetlen emberi tartásáról tanúságot paralimpián adva 3-szor is olimpiai aranyérmet szerzett kerekesszékes vívásban. Mellette 3 diplomát szerzett, és sportvezetőként is jeleskedett. Egy igazi példakép, aki szívesen állt iskolánk rendelkezésére, és adott telefonos interjút Máthé Csanád 6.a osztályos tanulónak. Ígérete szerint pedig a közeljövőben iskolánkba is ellátogat majd, hogy meséljen sikeres pályafutásáról.

Miért pont a vívást választotta sportágként?

Amikor én gyerek voltam, sok olyan film ment a TV-ben, ahol vívtak, és mindig nyertek. Például A Tenkes kapitánya, D'artagnan, Lagardere lovagjai. Ez volt az egyik ok. A másik, hogy az utcánkban lakott egy hölgy, aki főiskolai vívó világbajnok volt, és nála lehetett jelentkezni.

Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Szerettem volna mozdonyvezető lenni, mert abban az időben, amikor kissrác voltam, még sok gőzmozdony volt.

Szerettem volna még rendőr lenni, mert sok rendőrös film ment a TV-ben.

Amikor elkezdtem 12 évesen vívni, akkor már olimpiai bajnok akartam lenni, és utána meg edző.

Mik voltak az általános iskolában a kedvenc tantárgyai?

Szerettem a történelmet, a földrajzot és nyilván szerettem a testnevelést. Abban az időben az iskolában gyakorlati foglalkozás is volt, ahol motorszerelést tanultunk, és ajándék fadobozt készítettünk. A fizika tanáromat tiszteltem, de a tárgyat annyira nem szerettem.

Milyen iskolai csínytevései voltak?

Csupa olyan dolog, amit ti is csináltok: sügtünk vagy kilógtunk szünetben a suliból. A legnagyobb csínytevés az volt, amikor mentünk az iskolai fogászatra, én pedig nagyon féltem, ezért az előttem lévőknél hagymát osztogattam, hogy kellemetlen szagú legyen a szájuk, hátha mire sorra kerülök, az orvosnak elmegy a kedve az egészszól. Nem így lett. Inkább az orvost hoztuk kellemetlen helyzetbe. A büntetések viszont szigorúbbak voltak, behívták a szüleinket, és botrány volt belőle, de akkoriban körmösöket is osztogattak vonalzóval.

Felmerült e más sportág is, amit űzött volna gyermekkorában?

Nem merült fel, hogy versenyszerűen

más sportágat űzzek, de az iskolai sportversenyeken szívesen képviseltem az iskolámat (Rákospalotai Bocskai Utcai Általános Iskola) futásban és röplabdában. Első szerelem volt a vívás, és vívóként is hagytam abba.

Volt-e olyan tanár akinek sokat köszönhet?

Az alsós általános iskolai tanító néninek (Itu néninek). Felsőben az osztályfőnökömnek és az összes többi tanáromnak sokat köszönhetek. Kérdés nélkül egy üzenetet szeretnék megfogalmazni: "Aki sportol, az kettős karriert építsen!" A sport mellett tanuljon, mert a legmagasabb sporttevékenység mellett is lehet tanulni. Számtalan olimpiai- és világbajnok van, akik ledoktoráltak, orvosok, jogászok, közgazdászok lettek. Erre nagyon figyeljete, jusson idő mindenre, ne hanyagoljátok a tanulást!

Mit gondol, ha nem történik a baleset sikerebb sportoló lett volna, mint most?

Ennél nehezebben tudnék sikerebb lenni, mert a parában mindent megnyertem. Én azt gondolom, ha nem történik a balesetem 27 évesen, akkor még lett volna 4-6 évem a

vívósportban. Az 1992-es olimpia előtt Szabó Bencével (aki ott olimpiai bajnok lett) vezettük a világranglistát. Benne volt a pakliban, hogy Barcelonában a férfi tőr csapattal olimpia aranyérmet szerezzünk, tehát maradt bennem nagy eredmény az épek között.

Mit tart a sportolásban a legnagyobb sikerének?

Az ép sportolói karrieremben nyilván az olimpiai bronzérem, a parában pedig az olimpiai aranyérem a legnagyobb siker. Ahol a legnagyobbat vívtam, és a legnagyobb elismerést kaptam, az 1989-es Törley Kupa, amit itt Budapesten nyertem, és ezzel vettem át a világranglistán a vezetést, ami nekem egy emlékezetes siker az ép koromból. A parában pedig az atlantai olimpia volt a csúcs, ahol tőrben és kardban is nyertem egyéniben úgy, hogy egy vereségem se volt.

Ön szerint mi kell ahhoz, hogy valaki sikeres legyen?

Tehetség, alázat, szorgalom, kitartás és partnerek (edzők és egy jó csapat).

Ha lehetne egy kívánsága mi lenne az?

Most mondhatnám, hogy legyen világbéke járvány és háborúk nélkül, de én azt is szeretném, ha még az én életemben lenne Magyarországon olimpia.

Máthé Csanád 6.a

A hónap tanára:

Zathureczkyné Szobavári Irma

- Irma néni, ahogy még nem ismertétek

A Fő utcai épület igen lelkes tanára 2018-ban érkezett iskolánkba etikát tanítani. Ettől a tanévtől kezdve viszont már magyart is tanít, de még így is sokan nem tudják, mennyire sokoldalú. Hiszen alapvetően magyar-orsz-olasz-etika szakos, 1984 óta a pályán van, és ezek mellett Pesterzsébeten a Vörösmarty Mihály Református Általános Iskolában is tanít egyebek mellett sporterkölcstant. Épp itt az ideje, hogy közelebbről is megismerjük őt.

1. Miért pont a tanári pályát választotta?

Mert világéletemben szerettem gyerekek között lenni, és a többiek általában hallgattak rám. Valahogy egyértelmű volt.

2. Mi szeretett volna lenni gyerekkorában?

Határozottan emlékszem, hogy óvodás koromban rendőr szerettem volna lenni. Hogy miért? Fogalmam sincs. De

nyolcadikos koromban már tanárnak készültem.

3. Mik voltak a kedvenc tantárgyai általános iskolában?

Érdekesnek tűnhet, pedig valószínűleg van valami közös a kettőben: a nyelvtan és a matematika (akkoriban számtan-mértan volt a neve).

4. Voltak-e iskolai csínytevései?

Nemigen jut eszembe. Talán az, hogy az iskolai táborban takarodó után még egy ideig viháncoltunk. (Azt hiszem, igazán jó gyerek voltam.)

5. Miért épp idegen nyelv tanítását választotta, és hogyan jött az, hogy etikát tanítson?

Az orosz a magyar mellé kerestem. A mi időnkben két szakot tanultunk a tanárképzőn. (Bár a magyar — nyelvtan és irodalom — önmagában két szak.) Így lettem magyar-orosz szakos tanár. Aztán 1989-ben megszűnt az általános iskolai orosztanítás, de lehetőséget kaptunk, hogy átképezzük magunkat. Akkor az olasz nyelvet választottam. Csakhogy néhány éve azt is megszüntették. Ehelyett adódott az etika — és persze az újabb átképzés.

6. Hogyan került az iskolánkba?

2018-ban az előző munkahelyemen nagy változások történtek. Mivel nem szeretem a bizonytalanságot, úgy döntöttem, hogy keresek egy megbízható sulit, ahol szükség van rám. Erzsébet néni régóta ismerem, így biztos voltam benne, hogy jó helyre kerülök.

7. Mit szeret csinálni szabadidejében?

Sokféle dolgot szeretek csinálni: rejtvényt fejteni, olvasni, kertészkedni (kár, hogy nem értek hozzá), sétálni a kutyámmal. De a legjobban azt szeretem, ha együtt van a család, vagy a baráti társaság, és jókat beszélgetünk vagy játszunk.

8. Mi a kedvenc állata?

A saját kutyám és macskám. Vadállatok közül a puma.

9. Hová szeret járni kirándulni?

Ritkán járok kirándulni, inkább rövidebb sétákat teszek.

10. Milyen zenét szeret hallgatni?

Leginkább operát hallgatok, de szeretem az igényes könnyűzenét is. (Még a rockot, sőt a metált is.)

11. Mi a kedvenc étele?

A sült libacomb burgonyapürével és párolt káposztával.

12. Milyen gyerekeket szeret tanítani leginkább?

Minden gyereket szeretek tanítani, akiben van egy kis érdeklődés. A legjobban a jóindulatú, nyitott, érdeklődő gyerekeket, akiknek van humorérzékük is.

13. Mi volt az eddigi legjobb élménye iskolánkban?

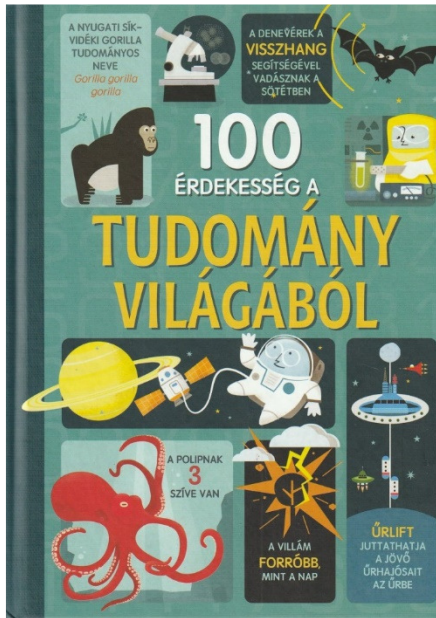
A tavalyi 8.b búcsúzása volt a legmeghatóbb, a farsangi tanári szereplés a legvidámabb.

13+1. Ha lehetne 3 kívánsága, mi lenne az?

- ☐ Egészség. (Szabaduljunk meg a koronavírustól!)
- ☐ Élhetőbb környezet. (A természet állapotának helyreállítása)
- ☐ Nyugalom.

A hónap könyve

Alex Frith-Minna Lacey-Jerome Martin-Jonathan

Melmoth: 100 érdekesség a tudomány világából

Ezúttal nem egy regényt szeretnék bemutatni, hanem egy gyerekeknek szóló tudományos ismeretterjesztő könyvet, amit nagyon szívesen olvasgatok. Ez egy olyan ismeretterjesztő könyv, ami számos olyan dolgot tár az olvasó szeme elé, amibe bele sem gondol.

Példaként említeném, hogy még én sem gondoltam volna, hogy a polipnak három

szíve is van. Ráadásul mind a három más-más célt szolgál. Korábbi mondatomat alátámasztja, hogy egy átlagember bizony nem gondolkozik el azon, hogy „vajon hány szíve is van a polipnak”. Hisz egyértelműnek tűnhet a válasz, hogy csak egy.

Ha tetszett ez a példa, olvasd el a könyvet, és megtudhatod belőle a maradék kilencvenkilenc érdekességet. Olvasás közben garantáltan tátva marad a szád az érdekességektől.

Nekem nagyon tetszett ez a könyv, csak ajánlani tudom mindenkinek! 😊

Csánki Levente 6.a

Az én sportom – Kramli Márton, labdarúgás

A futball angol eredetű sport, jelentése láb (foot) és labda (ball). Ez a világ egyik legelterjedtebb, legnépszerűbb sportága. A bátyám hatására már három éves koromban elkezdtem focizni. Először a Kispest SE sportegyesületben futsaloztam. A futsal olyan, mint a labdarúgás, csak teremben játsszák, kisebb pályán és a labda nem pattog. Megtanított arra, hogy gyorsan döntsék. 8 éves koromban átigazoltam a Budapest Honvédba, és itt már a hagyományos focit játszom. A futballban az is jó, hogy sok helyre eljutsz, sokat látsz, és sok embert megismeresz. A foci megtanít arra, hogy visszafogd magad, ne kezdj el veszekedni se a játékvezetővel, se az ellenféllel. A foci CSAPATSPORT.

Szeretnék nagyon jó focista lenni, Magyarországnak másodikként aranylabdát nyerni, és szeretnék a magyar válogatottal bejutni a VB döntőjébe.

A kék szempár

Ülök a buszon, és hallgatom a kedvenc zenémet. Közben bambulok ki a busz ablakából, és bámulom a járókelőket. Tudom, unalmas elfoglaltság, de nincs mit csinálnom. Eközben észreveszem, hogy egy szempár engem bámul. Felveszem vele a szemkontaktust, és elveszek kék íriszében. Miközben elveszünk egymás tekintetében, észreveszem, hogy a busz lelassít, a lámpa pirosra vált, és a busz megáll. Mintha a sors így akarta volna. Eközben még mindig nézem a gyönyörű szempárt. Úgy gondoltam, hogy felmérem, ki is a gazdája a kék szempárnak. Észreveszem, hogy szőke, enyhén hullámos haját szemébe fújja a szél, és közben rám mosolyog, mivel meglátta, hogy felmérem, ki is ő valójában. Fekete farmert visel, fekete pulcsival és fekete cipővel párosítva. Gondolom, a fekete a kedvenc színe. Miután megnéztem, hogy ki a gazdája a szempárnak, újra felvettem vele a szemkontaktust. Ismét elvesztünk egymás íriszeiben...Viszont megérezem, hogy magam alatt a busz megmozdul, hallom, hogy a sofőr rálép enyhén a gázra, a lámpa zöldre vált, és a busz elindul. Még látom, hogy engem néz, ahogy én őt, de ő már elment, és én is a másik irányba. Így történt, hogy egyszer elvesztem egy idegen kék szempárban.

Bakos Viktória (6.a)

A hónap vicce

„-Berta, mondj egy kérdő- és egy személyes névmást!
-Ki? Én?
- Helyes!”

(Galambos Anna 7.a)

Ti mondtátok...

Milyen lesz a sulis 50 év múlva?

(6. évfolyamosok tollából)

„Nem lesznek tankönyvek és munkafüzetek, tableten lesz minden.”

„Táblák helyett nagyképernyők lesznek a falon.”

„Történelem órán a mostani Covid-időszakról fognak tanulni.”

„Az épület felújított, fa anyagú, de tűzálló lesz. Az udvaron műfüves focipálya lesz, felette nagy üveg, hogy ne legyen soha vizes.”

„Kényelmes VIP-székek lesznek, a táblára robotok írnak, a tanárok csak felügyelnek. A menzán választható ebéd lesz 5 csillagos ételekből.”

„A házi feladatokat is tableten végzik majd, és ha valamelyiket nem csinálják meg, a rendszer figyelmeztető jelet küld a diáknak.”

„Be sem kell majd járni suliba, online oktatás lesz véglegesen.”

„A tanárok sokkal szigorúbbak lesznek, a tantárgyak pedig nehezebbek.”

„Beszélő okostáska lesz, amely magától kiemeli óra előtt a felszerelést. Órakezdetkor pedig mindenki kötelezően felteszi az okos szemüvegét, amellyel látható lesz a tananyag.”

„Már egy másik bolygón fognak tanulni a diákok, ahol szemét egyáltalán nem lesz.”

